

PATENTNI SPIS BR. 3027

CLAUDE MARIUS DREVET, INŽINJER, PARIZ.

Uređenje, koje služi za motorni par, koji se može primeniti na motorne mašine koje rade pod pritiskom gasa, fluida i tečnosti pod pritiskom i koji se može primeniti na mašine određene da primaju i vraćaju gasove i tečnosti.

Prijava od 30. oktobra 1923,

Važi od 1. jula 1924.

Ovaj postupak prestavljen na priloženom nacrtu, jeste polazna tačka različitih primena kako za motorni par koji se primenjuje na motore sa eksplozijom, parom, zgusnutim vazduhom, vodom, i t. d. tako i za paru prijemnik-dostavljač, koji se primenjuje na mašinama, koje primaju i vraćaju kao što su usisavači, kompresori, pumpe za usisavanje i vraćanje i mašine koje duvaju.

Ako se posmatra priloženi nacrt s tačke gledišta kao motor, vidi se da pritisak izvesnog gasa, tečnosti ili ekspanzija eksplozije sagorelog gasa primenjena kod V obrće sve zajedno što je pokretno, u smislu strele, i da pri svakom obrtu izbacivanje se može izvesti kroz O'. Ovo objašnjava ideju motornog pritiska i njegovog izbacivanja svakom obrtu.

Ako se na suprot posmatra isti nacrt s tačke gledišta kao mašine za usisavanje i vraćanje: obrćući u smislu strele usisavanje će biti kroz O između tangentne tačke i lopate u O u okvirenoj zapremini V, a sa druge strane u zapremini V' koja se neprestano smanjuje, biće pritisak ili vraćanje. U ovome slučaju ovo objašnjava ideju usisavanja i vraćanja.

Nacrt sl. 1 predstavlja osnovni princip. Ova sl. pokazuje spoljni omotač (j) u kome je smešten cilindar (e), koji u obrtnom kretanju pokreće lopaticu (i) pritvrđena za jedan kraj u spoljnom omotaču (j) i koja se kreće pomoću loptastih valjaka u unutrašnjosti cilindra (e).

Spoljni omotač (j) na čijim su osnovama utvrđeni zatvarajući zidovi (g, g'), obrće se

oko središnje osovine (utvrđena osovinu), dok se središnji cilindar (e) obrće oko osovine isto tako utvrđene ali ekscentrične prema središnjoj osovinu.

Središnje vreteno (a) koje može biti utvrđeno za osnovu makakvog oblika, mora ostati utvrđeno, u sl. 2 vidi se kako se sve zajedno obrće, treba znati kako se obrće, spoljni omotač (j) s jedne strane, i unutrašnji cilindar (e) s druge strane; pošto je vreteno (a) zakovano za osnovu za makoji položaj lopatiče (i) za vreme obrtanja, polumec obrazovan ekscentriranjem jezgra (e) u vencu (j), ne menja svoj oblik. Tangentna tačka ostaje uvek u produženju osovine A C prolazeći kroz ova obrtna centra velikog venca (j) i unutrašnjeg cilindra (e). Lopatica pak u obrtnju u okviru je zapremine od izvesnog minimuma da bi tamo došle ponovo prolazeći kroz maksimum tako da bi se, ako se prema sl. 1, i uzimajući u obzir da se aparat obrće u suprotnom smislu skazaljke na časovniku, učini da eksplodira gas između lopatiče (i) i tangentne tačke, dobila ekspanzija do povratka lopatiče u tangentnoj tački. Dobila bi se dakle potpuna ekspanzija izvesne količine gasa potpuno tačno izračunate i izbegao bi se zvuk izbacivanja.

Nacrt predstavlja mehaničku primenu uređenja. Očigledno je da bi se ravna ležišta mogla zameniti sa lopatastim ležištima.

Sl. 1 jeste presek po B E slike 2; pretpostavljeno je da je samo veliki venac prosečen.

Sl. 2 jeste presek po A B slike 1; lopati-

ca je pretpostavljena u tangentnoj tački, t.j. prema položaju A C.

[b] jeste valjak za centriranje na velikom vencu.

[c] jeste utvrđena ručica na čijem se kraju nalazi klateći valjak [d], jer je mehanički najbolje da unutrašnji cilindar (e) ne podleže uticaju nedostatka paralelnosti između obrtnih osovine velikog venca i osovine ručice [c].

[f, f'] jesu segmenti sa sopstvenim dodirom koji osiguravaju neprobojnost unutrašnjeg cilindra prema licu, kao i lakih opruga kao što su [k], koji osiguravaju dodir prema licu.

[l, m] jesu uspravljeni oblici, koji osiguravaju neprobojnost lopatice prema licu i za vreme klizanja u unutrašnjosti jezgra; opruge kao što su [k] osiguravaju dodire prema licu.

[h] jeste napadna osovina ili mesto motor-nog pritiska nameštena prema istoj osovini kao i vreteno [a].

Takva kombinacija može biti osnova i polazna tačka za veliki broj kombinacija, ciklusa i raspoređivanja bez mehanizama, ekscentriranja dvaju cilindera jedan u drugi što dozvoljava vrlo veliki broj pozicija, koje se od-

nose na izbacivanje mehanizama, ventila, različitih pogona i t. d. . . .

Patentni zahtevi:

1. Uredjenje motornog para, naznačeno time, što se njegovo mašinsko izvođenje može primeniti na motornim mašinama, koje rade pod pritiskom gasa, fluida, i tečnosti pod pritiskom, ili kao par koji prima i dostavlja, koji je poznat kod mašina za usisavanje i vraćanje, i što se omotač ili zaštitni deo, koji leži na jednoj osnovi, obrće u isto vreme kad i unutrašnji cilindar, koji prima impuls.

2. Mehanička primena uređenja prema zahtevu 1, naznačena time, što ima jedan spoljni cilindar zatvoren na dvema osnovama i koji se obrće oko utvrđenog središta, koje sadrži jedan cilindar manji od prečnika, tačno udešen između svojih osnova i koji se obrće oko jednog središta isto tako utvrđenog koji je ekscentričan prema prvom tako, da je mali cilindar tangenta na unutrašnji krug omotača i voden u svome obrtnom kretanju pokretnom pregradom koja u okviru je različite zapremine za vreme obrtanja.

Fig. 2.

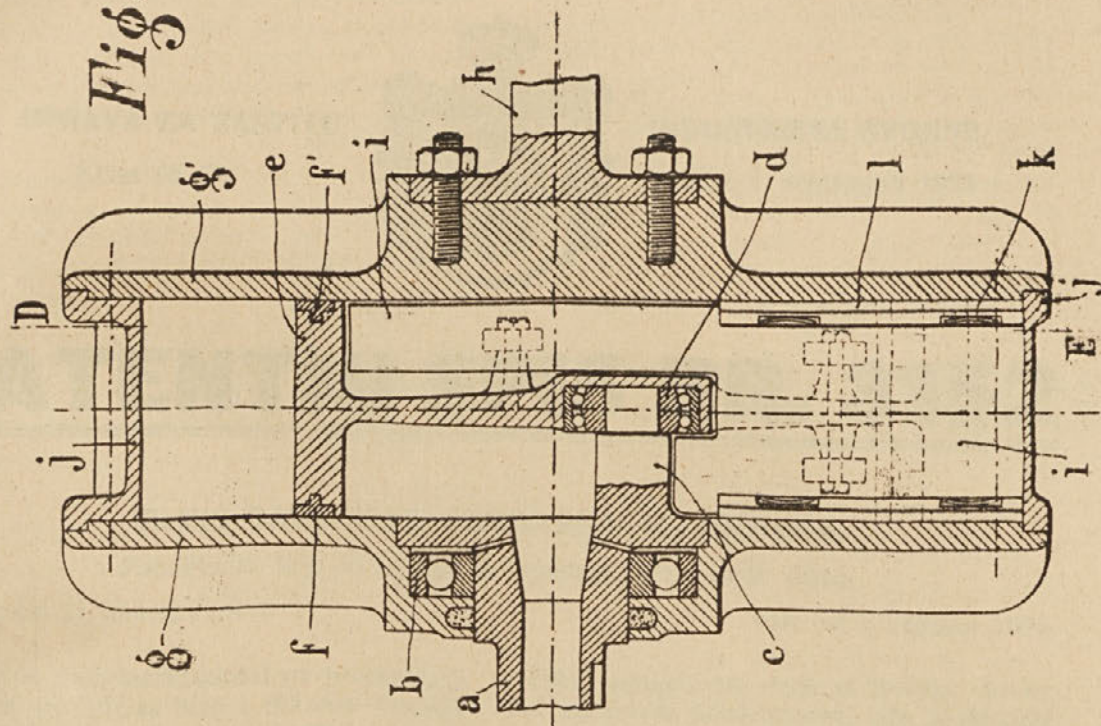

Fig. 1.

